

Lizette Risgaards 1. maj-tale

Taler

Lizette Risgaard
Formand for Fagbevægelsens
Hovedorganisation

Dato

1. maj 2022

Sted

Fælledparken, København

Kære venner,

Jeg kan næsten ikke beskrive, hvor meget jeg har glædet mig til – for første gang i tre år!!! – at vi igen kan samles og markere vores fælles festdag og *kampdag*. Vores allesammens 1. maj.

Vi kan her i Danmark mødes uden bekymringer, fordi vi endelig har lagt coronaen bag os.

Men her til 1. maj, der samles vi desværre i skyggen af krig, som til vores store chok og sorg er vendt tilbage til Europa.

Ruslands modbydelige aggression overfor et fredeligt sindet Ukraine har ramt os alle meget hårdt.

Vi bliver – naturligt nok – fyldt af vrede og af vantro over de billeder, som vi ser, og de beretninger, som vi hører.

Vi føler med de uskyldige mennesker i Ukraine, som er blevet brutalt overfaldet af deres nabo under ledelse af en vanvittig diktator.

Putin tror, at han er en stor mand. Men jeg skal sige jer, hvad Putin han er: En fej og ussel kujon!!!.....

I en usikker verden, dér skal vi rykke tættere sammen. Alle os, som deler de værdier, som ham der idiotenovre østpå, han vil træde under fode...:

Frihed. Demokrati. Retfærdighed. Retten til at være den man er – og kæmpe for

det man tror på.

Vi må konstatere, at verden er et mere usikkert sted, end vi troede. Og det påvirker os alle – også lønmodtagerne i Danmark.

For millioner af ukrainerne er på flugt fra krigen i deres hjemland, og tusindvis er på vej til Danmark og ud på det danske arbejdsmarked.

I Danmark har Folketingets partier og arbejdsmarkedets parter givet hinanden hånden og sagt: Vi vil ikke vende ukrainerne ryggen!!

Det var rigtigt – og det var vigtigt!

Men...

... vi står også overfor en kæmpe udfordring for vores samfund – og ikke mindst for vores arbejdsmarked.

For Danmark gør klar til at ta' imod 100.000 ukrainske flygtninge – måske mere.

De mennesker er i en ekstrem udsat situation.

Det er kvinder og børn, som er flygtet over hals og hoved uden at vide, hvornår de kan vende tilbage. De kender ikke sproget – og de ved ikke, hvordan vi gør tingene her i Danmark.

Jeg vil ikke lyve for jer:

Jeg er oprigtig bekymret for, om der er kyniske arbejdsgivere derude, som ka' finde på at udnytte de her sårbare mennesker.

Det så vi desværre allerede inden krigen brød ud: Historier om ukrainske medarbejdere, der blev tvunget til at betale store dele af deres løn tilbage til landmanden.

Eller blev indlogeret under kummerlige forhold i gamle stalde...!

Lad mig sige én ting til jer:

Vi vil ikke acceptere udnyttelse af sårbare ukrainske flygtninge!...

... Og vi vil ikke acceptere, at situationen bli'r misbrugt til at åbne en ladeport for løntrykkeri og dårlige arbejdsforhold for lønmodtagerne på det danske arbejdsmarked!

Vi har nemlig et problem, som vi bli'r nødt til at tale om.

Vi har et problem med dét, som jeg kalder ”sorte huller” på vores arbejdsmarked.

”Sorte huller”, hvor grumme og fuldstændig uacceptable arbejdsvilkår, som vi troede hørte fortiden til, pludselig dukker op igen.

Vi har alle hørt historierne.

Historier om mennesker, som må bruge tomme kasser som toilet for at nå deres ruter til udbringning af dagligvarer på vores dørtrin...

Som sætter liv og lemmer på spil ved at klatre op i meterhøje reoler for at fange vores yndlingsyoghurt eller en pakke bleer – før tiden løber ud, og de bliver trukket i løn...

...Historier om mennesker, som cykler land og rige rundt med lune pizzaer til folk hjemme i sofaen – uden at ha' de mest fundamentale rettigheder på plads.

Historier om store virksomheder, som sender den ene arbejdsløse efter den anden gennem møllen af virksomhedspraktik og løntilskud – uden nogensinde at ku' drømme om at ansætte nogen af dem på almindelige vilkår!

Og...

... historier om topsmarte michelin-restauranter i København, hvor unge kokkelever tvinges til at arbejde i døgndrift og udsættes for systematisk chikane – og endda vold!

Ja – for nogle arbejdsgivere fejler fantasien ikke noget – ikke når det kommer til at spare penge på at udnytte de mest udsatte på vores arbejdsmarked!

Nuvel – de fleste arbejdsgivere behandler deres ansatte ordentligt – heldigvis. Men der er fortsat alt for mange steder, hvor det ikke er tilfældet.

Og ved I hvad?

Vi ka' brandsparkeme ik' være det bekendt!

Det er på tiden, at vi sætter foden ned mod misbrug og ulovlig udnyttelse.

Derfor siger vi i dag: Nok er nok!

De brodne kar har for let spil. Vi SKAL have en stærkere kontrol med fup og svindel.

Regeringen BØR undersøge mulighederne for en samlet stærk myndighed, hvor Arbejdstilsynet, Skattestyrelsen og politiet arbejder tæt sammen for at efterforske og forhindre fup og svindel.

For vi vil ikke finde os i, at de sorte huller vokser.

Og så lad mig sige til de arbejdsgivere, som er SÅ fokuserede på at få mere udenlandsk arbejdskraft, at de helt glemmer de ledige i Danmark:

Inviter dem dog indenfor!

Giv en chance til alle dem, som gerne vil bidrage.

... Og: Sørg nu for at tilbyde ordentlige arbejdsvilkår! Det er ik' for meget at forlange, at det skal være trygt at gå på arbejde i Danmark!!

Fordi, kære venner: Det er netop fordi, at vi er trygge og ikke har for store forskelle, at Danmark er blevet et rigt land.

En stærk offentlig sektor skaber gode rammer for vækst og velstand i den private sektor.

Vi kan passe vores arbejde – fordi andre passer godt på vores børn, ældre og syge.

Vi investerer i uddannelse og opkvalificering, så vi generation for generation kan blive klogere og dygtigere.

Når vi ser på fremtidens arbejdsmarked, så er det helt givet, at de færreste kommer til at lave det samme hele arbejdslivet igennem.

Nogen fordi kroppen siger fra... andre fordi job forsvinder, og nye opstår. Derfor skal uddannelse ikke længere være noget, vi får tilbudt én gang – når vi er unge – og så aldrig igen.

Det går ikke længere nu, hvor de unge skal arbejde til de er mere end 70!

Vi skal løbende kunne lære nyt.

Vi skal kunne skifte spor, måske flere gange i løbet af arbejdslivet.

Vi skal have en ny ret til livslang læring.

Det er også en vigtig kamp for os i arbejderbevægelsen.

Og kære venner, der bli'r nok at kæmpe for. Vi har meget vi skal nå endnu. Og vi må igen og igen forsvare de sejre, som vi vinder sammen.

Ja, ta' nu fx d'herrer... Søren Pape og Jakob Ellemann.

Dem kender I vel...?

Jeg vil gerne sige én ting til dem... og det er tak ?

TAK fordi I har meldt så klart ud, at I er garanti for en afskaffelse af retten til tidlig pension for de mennesker, som har været længst på arbejdsmarkedet.

Og TAK fordi I ikke lægger skjul på, at I ønsker at tilbagerulle den *eneste*

forbedring af dagpengene i 30 stive år – nemlig en forhøjelse af dagpengene i de første tre måneder.

Tak for ærligheden, d’herrer!

Jeg håber, at danskerne vil huske det, når vi skal til stemmeurnerne indenfor det næste års tid.

I fagbevægelsen husker vi...

Og jeg kan love jer, at vi vil lægge alle vores kræfter i for at forsvare retten til tidlig pension – og de styrkede dagpenge – og kæmpe for nye rettigheder til lønmodtagerne, så flere kan lære nyt og skifte spor gennem hele arbejdslivet.

Kære venner. Vi skal som fællesskab sætte hårdere ind mod brud på vores fælles regler – og mod skodjob med uhyrlige arbejdsforhold, som hører fortiden til.

For uanset om du hedder Anders eller Anne – eller Aisha eller Ahmed – eller Vladimir eller Vanya – så skal det være trygt at gå på arbejde for *alle* i Danmark!

Rigtig god 1. maj!

Kilde

fho.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen, Krigen i Ukraine 2014/2022-

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lizette-risgaards-1-maj-tale>